

A1.

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άνδρας. Τα δεκαεφτά (17) βιβλία του για τον δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε (έμενε μόνιμα) στην Καμπανία. [...] Τη δόξα του Βιργιλίου επεδίωκε και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Αυτόν τον τιμούσε, όπως το παιδί τον δάσκαλο (τιμά). Το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε σαν ναό.

Όταν ο Άκκιος είχε έλθει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη ηλικία είχε αποσυρθεί, κατέλυσε σε αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή το επιθυμούσε (ή που το επιθυμούσε), την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον μάντα (λουρί) του ακοντίου και να (το) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό, τυχαία (ή κατά σύμπτωση), καρφώθηκε σ' έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι τέλους την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία (τους).

B1α.

virozum

liber

ea

nobis

Pacuvi

nomina

res

casuum

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

turri

salus

B1β.

pulchriore

plus – plurimum

parvus

celerrime

B2α.

futurus eras

tenendi

venturus

recedemus

desiderent

adeunto

potuerim

verituum esse

conspicere/cospicere

B2β.

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ: defers

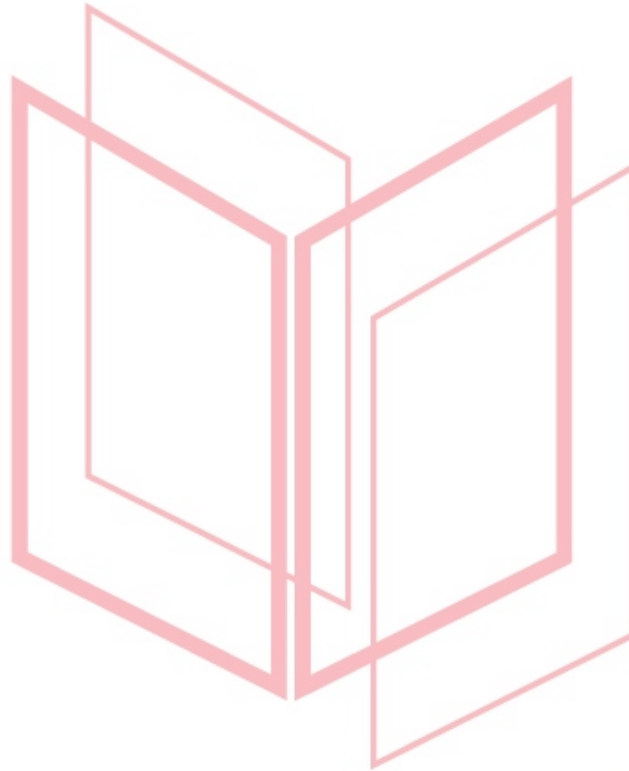
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ: deferebas

ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ: deferes

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ: detulisti

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ: detuleras

ΣΥΝΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ: detuleris

αλημπνίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Γ1α.

Poeta: είναι παράθεση στο υποκείμενο του ρήματος Silius Italicus.

Cui: είναι δοτική προσωπική κτητική στο ρήμα est.

Casu: αφαιρετική (οργανική) του τρόπου στο ρήμα adhaesit.

Γ1β.

Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris mittitur a Caesare.

Hanc ...tertio post die quidam miles conspicit.

Γ1γ. Tarenti

Γ2α. Postquam (ut, ubi, simul) Accius ex urbe Roma Tarentum venit (ή venerat).

Γ2β. Το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το se. Βρίσκεται σε πτώση αιτιατική, γιατί στα λατινικά το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου βρίσκεται σε αιτιατική και δεν παραλείπεται ακόμα και σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας, όπως εδώ (λατινισμός ειδικού απαρεμφάτου).

Γ2γ. δευτερεύουσα βουλευτική ουσιαστική πρόταση ως αντικείμενο στο constituit. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (mitteret), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (constituit, ιστορικός παρακείμενος) και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, δηλαδή η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2δ.

Quod/ quia/ quoniam periculum veritus erat.

Cum periculum veritus esset.